

[Jens Jensen.]

ubeboet Lejlighed, hvis den har staaet ledig i eet Aar. Med den Mangel og Efterspørgsel, der for Tiden er paa Lejligheder, mener jeg det maa være en Pligt for saavel Ejere som Lejer, at en saadan Anmeldelse finder Sted saa tidligt som muligt. Jeg finder det ligeledes paakrævet, at Udvalget i saadanne Tilfælde skrider ind og drager Om-sorg for, at disse Lejligheder udlejes til Familier, som maaske i et længere Tidsrum har været husvilde og knap nok har haft Tag over Hovedet. Det maa være saadan, at ingen Lejligheder staaer tomme under den herskende Bolignød.

Efter § 8 i Lovforslaget skal Kommunalbestyrelsen afholde Udvalgets Udgifter til Kontorhold m. v. Ligeledes skal Vederlag og Honorar til Udvalgets Medlemmer dækkes af Kommunekassen.

Efter Lovforslagets § 10 skal Loven om Boliganvisning have Gyldighed et Aar frem i Tiden. Der er flere nye og uprøvede Bestemmelser i Lovforslaget, og det er mit Haab, at de Boliganvisningsudvalg, der nu om faa Dage modtager Loven, vil praktisere den med Forstand og Omhu for saavel Lejer som Ejere, for ikke at tale om de husvilde Familier.

Bouet: Da Boligsituationen her i Landet stadig maa siges at være af katastrofal Karakter, kommer man ikke udenom at forlænge Loven om Boliganvisning; men dette, at man giver Bemyndigelse til disse Boligudvalg, skaffer jo ikke nye Lejligheder, og selv om man lemper Bestemmelserne om Fremleje, er det kun Forholdsregler, der i ringe Grad kan afhjælpe Bolignøden. Man fordeler dog maaske de forhaandenværende Lejligheder paa en bedre Maade end før Gennemførelsen af Loven om Boliganvisning, og det kommer i første Række Familier med Børn til gode, ligesom man ogsaa faar en Del flere ind i Lejlighederne end tidligere.

Der er et overordentlig stærkt *rum* paa visse Boliganvisningsudvalg, naturligvis ikke mindst i en Storby som København, og det medfører jo, at man fra Udvalgenes Side fastsætter Fremgangsmaader ved Udlejningen efter bestemte, ofte meget rigoristiske Regler, der til Tider medfører en stærk Kritik og Misfornøjelse, fordi man synes, at Afgørelserne er urimelige. Men det skal erkendes, at disse Udvalgs Opgave er meget vanskelig, deres Virksomhed følges meget nøje af de boligsøgende, som viser sig at have et imponerende Kendskab til, hvilke Lejligheder der bliver ledige, og til hvem de

udlejes. Det vilde være lykkeligt, om man snarlig kunde slippe bort fra denne tvungne Boliganvisning, som paa forskellige Omraader har vist sig at være generende. Jeg tænker f. Eks. paa Stiftelser; der findes forskellige Grupper af Arbejdere, som har opført Stiftelser til deres gamle Medlemmer, og ligeledes adskillige Grupper af Haandværksmestre og andre, der har saadanne Stiftelser eller Alderdomshjem, hvor der er Ekspektancelister for gamle, som gerne vil ind. Men saaledes som Forholdene er nu, bliver dette umuliggjort, og Stiftelserne skifter paa en vis Maade Karakter; i Stedet for at der kommer ældre Mennesker ind, kommer der nu Familier med Børn, som blandes sammen med de gamle. Det er noget, som er meget beklageligt; og det er ogsaa en af Grundene til, at man maa ønske, Forholdene snart vil arte sig saaledes, at man kan komme bort fra den tvungne Boliganvisning. Det er nu at haabe, at den Lov om Støtte til Boligbyggeriet, som er gennemført, vil animere til, at der kommer et omfangsrigt Byggeri i Gang. Man kan imidlertid ikke være blind for, at det ikke alene er Pengene det drejer sig om, det er ikke alene det økonomiske, der er afgørende for Byggeriet, der er ogsaa et andet Forhold om Materialernes og Arbejdskraftens Tilstedeværelse.

For Materialernes Vedkommende, Jern, Træ og Sanitetsartikler, er der naturligvis Vanskeligheder med at faa disse Ting hjem fra de Lande, hvorfra vi faar dem, fordi de ogsaa der selv har Brug for disse Varer, men man hører jo ofte, at der mangler Valuta, og her har Regeringen sit store Ansvar for, at den Valuta, der er til Raadighed, fordeles paa den for Landet mest formaalstjenlige Maade. Jeg kan ikke undlade at sige, at for mig er det gaet saaledes — og jeg tror, det er gaet saaledes for mange Mennesker, jeg har i hvert Fald talt med mange, som har været af samme Opfattelse —, at man ikke rigtigt forstaar, hvorfor man fra Regeringens Side er gaet med til den store Import af Benzin, hvorved man jo har givet alle de i Landet eksisterende Biler Lejlighed til atter at komme paa Gaden. En meget stor Del af denne Kørsel er jo ikke Erhvervs-kørsel, som er nødvendig for Erhvervslivet, men i Virkeligheden Luksus- og Magelighedskørsel, som udmærket godt kunde have været undværet, hvorved man vilde have faaet Valuta til Raadighed, som kunde have været brugt til andre og mere nyttige Ting end denne Benzin.

Med Hensyn til Arbejdskraften ser man jo, at skønt der paa mange Omraader er Mangel paa Arbejdskraft og saaledes rig